

Neumann Heinz

Kiss Andrei

Barajul Murani (fig. 1) construit în septembrie 1971 pe Pîriul Măgheruș, în apropierea comunelor Murani și Pișchia, Județul Timiș, cu scopul de a reduce excesul de umiditate în zonele inferioare, este plasat la marginea NV-ică a Pădurii Pișchia, Rezervația republicană de vînătoare.

Acumularea constituie un loc ideal de cuibărire și de popas în timpul pasajului pentru un număr însemnat de păsări de apă. Acoperit în parte de o vegetație abundentă și variată, cu porțiuni întinse de papură, stuf, pipirig și răchită, bogată în pește, aici cuibărește în număr apreciabil corcodelul mare (*Podiceps cristatus*), corcodelul mic (*Podiceps ruficollis*), stîrcul pitic (*Ixobrychus minutus*), găinușă de apă (*Gallinula chloropus*), lișița (*Fulica atra*), rațe și multe alte specii.

Partea de amonte a acumulării pe porțiuni întinse de papură (cca. 1,5 km) a devenit un loc important de năpîrlire a rațelor sălbatice, aici putîndu-se observa mii de rațe mari (*Anas platyrhynchos*) !

Apar deasemenea specii rare în timpul migrației, ca egreta mare (*Egretta alba*) și lopătarul (*Platalea leucorodia*) sau în perioada hrînirii puilor, ca barza neagră (*Ciconia nigra*), șoimul rîndunelor (*Falco subbuteo*) ș.a.

Ca urmare a condițiilor prielnice încă din anul 1979 în partea de vest a lacului, într-o porțiune de teren cu tufe de răchită s-a format o colonie de stîrci-de-noapte (*Nycticorax nycticorax*). De atunci s-a remarcat o creștere permanentă a numărului perechilor cuibăritoare la care s-au alăturat și perechi de egrete mici (*Egretta garzetta*) și stîrci galbeni (*Ardeola ralloides*).

În vara anului 1982 cu ajutorul unei bărci pneumatice am urmărit mai îndeaproape colonia. Localizînd exact cuiburile, am realizat o serie de fotografii, numărînd cuiburile ocupate. Astfel am constatat existența a 40—50 perechi de stîrci-de-noapte (*Nycticorax nycticorax*), 12 perechi de egrete mici (*Egretta garzetta*), 6 perechi de stîrci galbeni (*Ardeola ralloides*) și 1 pereche de stîrc roșu (*Ardea purpurea*) cuibărind în stuf.

Importanța acestei colonii, necunoscută pînă în prezent, rezidă în primul rînd în numărul relativ mare a egretelor mici ce cuibăresc aici (12 perechi). Menționăm, că singura colonie cunoscută din județul Timiș este cea de la Rezervația Ornitologică de la Satchinez, unde numărul perechilor clocitoare s-a redus la 2—3 perechi. Același lucru putem afirma și despre stîrcul galben care cu cele 6 perechi de la Barajul Murani este mai numeros reprezentat aici decît la Satchinez (2 perechi), unde condițiile au devenit tot mai vitrege (Kiss A. 1982).

Avînd în vedere, că încă din anul 1942 egreta mică a fost declarată monument al naturii și ocrotită prin lege (Jurn. Cons. Min. nr. 1166/1942 și Legea nr. 9/1973) considerăm de datoria noastră să cerem ocrotirea acestei colonii. Facem acest lucru și din considerente de îngrijorare, deoarece o serie de

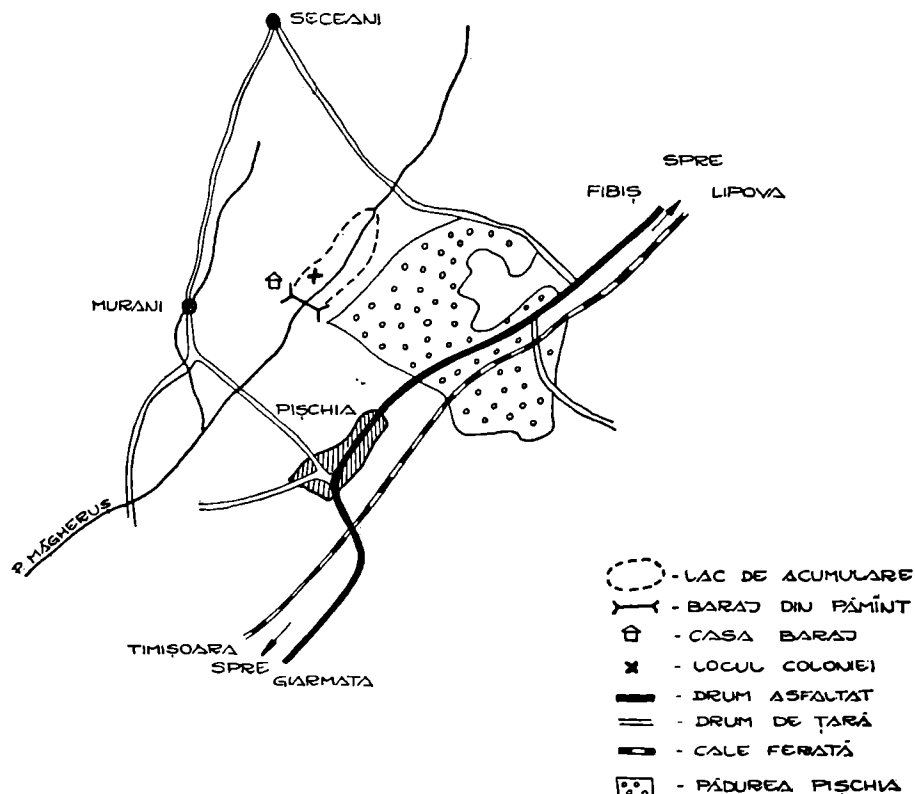

Fig. 1. Schița de teren a barajului Murani — jud. Timiș scala 1 : 100 000.

activități umane desfășurate în perimetrul barajului, în apropierea coloniei, ar putea pune capăt existenței acesteia !

C.A.P. Pișchia, de care aparține propriu-zis acumularea (ca beneficiar) a populat lacul cu crapi, în septembrie a anului 1981, iar în cursul lunii iulie 1982 a deschis pescuitul, cu scopul de a valorifica aceasta printr-o taxă de zi. Până atunci pescuitul, chiar pătrunderea persoanelor străine la baraj erau interzise. Urmarea faptului a fost, că în scurt timp lacul să fie înconjurat de pescari, de mașini, autobuze, motociclete, corturi și „excursioniști” bine dispuși „înarmați” cu casetofoane. Ceea ce este însă mai grav pescuitul se practică și din barcă, fapt ce permite pătrunderea și în locuri inaccesibile de pe mal și anume la colonie.

Care va fi situația coloniei mixte de stîrci de la Barajul Murani în anii ce urmează ?

Noi ne-am propus, ca prin această comunicare, să semnalăm fenomenul constatat, să cerem sprijinul C.M.N.-lui în vederea introducerii Barajului Murani în rețeaua de rezervații naturale. Propunerea noastră se bazează și pe faptul, că situația speciilor de păsări acvatice din județul Timiș s-a înrăutățit în ultima perioadă (Neumann H. 1982). Biotopurile acvatice au dispărut în mare parte, ele fiind înlocuite de construcții noi de acumulări de ape. Barajul Murani prezintă cu atât mai mare importanță cu cît condițiile de aici au fost acceptate de către speciile acvatice care au format colonia mixtă.

Pe baza documentației științifice întocmite de către noi despre ornitofaună Barajului Murani, județul Timiș, propunem sensibilizarea și pe plan

local, al forurilor competente de la I.E.L.I.F. Timișoara, Consiliul Popular Comunal Pișchia și C.A.P. Pișchia, în vederea cunoașterii valorilor ornitofaunistice existente aici, precum și pentru sprijinirea creării unei rezervații în zonă, totodată și pentru interzicerea categorică a pescuitului în perioada ocularii biotopului și a cuibăritului egretei mici (*Egretta garzetta*).

EINE GEMISCHTE REIHERKOLONIE AM STAUSEE MURANI, KREIS TEMESCH

Zusammenfassung

Eine bis jetzt noch unbekannte gemischte Reiherkolonie wird für den Kreis Temesch erwähnt und ihr faunistischer Wert erörtert. Seidenreiher (*Egretta garzetta*) und Rallenreiher (*Ardeola ralloides*) sind in der Kolonie in größeer Paarzahl vertreten als im Schutzgebiet von Satchinez. Da durch Fischerei und Tourismus Störungen entstehen, werden die nötigen Schutzmasnahmen gefordert.

BIBLIOGRAFIE

- Nandra, E., Iacob, V., (1969) — Date parțiale privind fauna ornitologică din Valea Ierului (Banat), Ses. Com. Șt. Muz. dec. 1964, Șt. Naturii, Ed. Științifică, București.
Kiss, A., (1982) — Contribuții la cunoașterea Rezervației Ornitologice de la Satchinez, Județul Timiș, manuscris.
Neumann, H., (1982) — Aspecte noi privind situația păsărilor de apă în Județul Timiș. Sub tipar.

NEUMANN HEINZ

Timișoara cod 1900
Str. Arieș nr. 20, sc. D, ap. 20
ROMÂNIA

KISS ANDREI

Timișoara, cod 1900
Muzeul Banatului
P-ta Huniade nr. 1
ROMÂNIA